

[Grøndahl.]

sidste 10-15 år. Denne udregning er mangelfuld og meget ensidigt til fordel for mostfabrikkerne. Forudsætningen for et sådant regnestykke ville jo være, at den nuværende arbejds løn i plantagerne ikke var højere end gennemsnitslønnen i de sidste 10-15 år, og det er der vist ingen som vil påstå. Jeg vil skønne, at arbejds lønnen nu er ca. den dobbelte af lønnen i de omtalte gennemsnitsår, og da det vedrørende industrifrugt så afgjort er arbejds lønnen, der er den tællende faktor i frugtplantagerne, må der ved prisansættelsen for denne vare betales en helt anden pris af mosterierne. Jeg vil mene, at 28-30 øre måtte være rimeligt.

Dette lovforslag er fremsat for at gavne og hjælpe dansk frugtavl og gartneriproduktion og ikke mostindustrien, men næsten alle paragrafferne handler om pligter for frugtavlerne. Det ville have mildnet luften for dette i de senere år så hårdt ramte erhverv, hvis der i lovforslaget f. eks. var tænkt på en hjemmemarkedsordning for frugt. Jeg ser i denne forbindelse bort fra de for erhvervet imødekommende paragraffer, 4 og 6, hvoraf vi som omtalt ved første behandling absolut ikke kan bifalde § 4, bestemmelsen om statslån. Hvad hjælper det frugtavlen, at mostindustrien, der, så vidt jeg ved, ikke befinder sig i nogen nødstilstand, modtager statslån til under markedsrenten og afdragsfrit de første 2 år og får, lad os sige 12-15 mill. kr. til nye anlæg, hvis der så ikke bliver nogen industrifrugt at bearbejde på disse anlæg grundet på, at den tilbudte pris til frugtavlerne dårligt dækker den arbejds løn, der må betales i plantagerne?

Jeg vil henstille til den højtærede minister og udvalget, at dette forhold bliver drøftet med mosterierne, og at mosterierne kommer til at give tilsagn om en rimelig pris for industrifrugten. Eventuelt kan stk. 2 i § 4 vedrørende lånevilkårene benyttes hertil, idet det sidste punktum jo lyder således:

„Der kan i øvrigt fastsættes sådanne vilkår, som i det enkelte tilfælde måtte findes hensigtsmæssige.“

Landbrugsministeren (*Skytte*): Jeg takker udvalget for det arbejde, der er udført, og for den tilslutning, de fleste har givet lov-

forslaget, idet jo alle de udvalgsberettigede partier enten har erklæret, at de vil stemme for lovforslaget eller i hvert fald ikke vil stemme imod. I denne forbindelse vil jeg gerne påskønne det konservative folkepartis stilling; selv om man har principielle betænkeligheder, er sympatien for det, der her foreslås, alligevel så stor, at man, så vidt jeg forstod den ærede ordfører, ganske vist ikke vil stemme for lovforslaget, men på den anden side heller ikke vil stemme imod.

Der er jo rejst et par problemer, som jeg ganske kort skal kommentere. Først spurgte det ærede medlem hr. Niels Ravn, om afgifterne i henhold til den nye § 5 skal indgå i det samme fond, hvori de penge indgår, der opkræves i afgift ved salg på hjemmemarkedet. Herom vil jeg sige, at det skal i hvert fald ikke være til samme anvendelse. Der er jo tale om 3 slags penge her: penge til kontrolforanstaltninger, penge til fremme af eksporten og penge til fremme af afsætningen på hjemmemarkedet, og de kan udmærket bestyres i den samme fond, men så må de jo indgå i afgrænsede puljer. Jeg vil under alle omstændigheder love at tilrettelægge en så praktisk og enkel administration af hele dette forhold, som det nu engang er muligt.

Til den ærede ordfører for de uafhængige vil jeg gerne sige, at det ikke er min agt i vilkårene for udlån at medtage en forpligtelse for mosterierne til at give et bestemt beløb pr. kilo frugt, for jeg tror, det ganske simpelt er umuligt at gennemføre i praksis. Man må anskue dette lovforslag efter lidt større linjer, end det ærede medlem gjorde, for det er jo givet, at når vi får forbedrede eksportmuligheder, når vi får mulighed for propaganda for forbedret afsætning på hjemmemarkedet, og når der bliver mulighed for at oprette frugtopbevaringsrum ved mosterier, betyder alt dette tilsammen en forbedring også af frugtavlernes stilling, idet man ved en bedre udnyttelse af vragfrugten sikrer bedre afsætningsmuligheder. Derfor vil dette i sig selv virke afsætningsfremmende og skulle, hvis det virker efter sin hensigt, give bedre vilkår for frugtavlerne. Det er altså en lovgivning, der både skulle gavne eksporten, mosterierne, forbrugerne og frugtavlerne. Det er mit håb, at loven gennemført i praksis vil virke efter hensigten; det har i hvert fald